

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1361/05
01.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених "ББ", кога заступа ВВ, дипломирани правник и Општине Бечеј у Бечеју, коју заступа Јавни правобранилац Општине Бечеј, ради понављања правноснажно окончаног поступка, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 2497/04 од 02.3.2005. године, у седници одржаној 01.12.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 2497/04 од 02.3.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Бечеју П. бр. 268/96 од 29.12.2003. године, одбијен је као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка који је правноснажно окончан пресудом Општинског суда у Бечеју П. бр. 268/96 од 12.3.2001. године.

Решењем Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 2497/04 од 02.3.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено наведено решење.

Против решења Окружног суда у Новом Саду тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење Окружног суда у Новом Саду у смислу чл. 386. у вези чл. 400. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни у ревизији се конкретно не указује на друге поведе овог закона због којих се у смислу чл. 385. ст. 1. тач. 1. и 2. ЗПП, ревизија може изјавити.

Тужилац је тражио понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Окружног суда из разлога предвиђеног чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗПП, због могућности употребе новог доказа због кога би за њега могла бити донета повољније одлука. Нови доказ на коме се заснива предлог за понављање поступка је пресуда Врховног суда Србије Рев. бр. 3536/01 од 24.4.2002. године, у којој је изражено правно становиште да се несметаним коришћењем стана у дужем временском периоду уз сагласност даваоца стана на коришћење може стећи станарско право и без добијања акта о додели стана и без закљученог уговора о коришћењу, због које би према наводима предлога, за тужиоца у поступку чије понављање тражи била донета повољнија одлука.

Правилно су нижестепени судови закључили да измењена правна становишта Врховног суда о појединим правним питањима не представљају нове доказе у смислу чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗПП, нити се ради о новим чињеницама за које тужилац није раније знао, а у присуству који би за њега могла донета повољнија одлука.

Имајући у виду да се ревизијским наводима не доводи у питање правилност побијаних решења, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци, на основу чл. 393. у вези чл. 400. ЗПП.

Председник већа - судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

ЈК